

ge meget stor vægt på – får vedtaget lovforslaget. Så det vil jeg selvfølgelig også bidrage til i udvalgets arbejde.

Det sidste, jeg vil nævne her, som jeg også synes har en betydning for denne her lovgivning – og det var noget af det, som SF var inde på – er, at det er nødvendigt for os at være opmærksom på, hvordan lovgivningen er indrettet, og hvordan den så kommer til at spille sammen med en fornuftig bypolitik.

Jeg er enig med SF i, at skal vi have nogle gode byer, skal vi have nogle levende byer, så er det faktisk også nødvendigt, at vi har en mangfoldighed i butikstrukturen, at vi har store virksomheder, at vi har store forretninger, vi har supermarkeder, som folk jo godt kan lide at handle i, men de kan faktisk også godt lide at handle i de små specialbutikker, hvad enten det nu er grønthandlere eller tøjforretninger, eller hvad det nu kan være. Der mener jeg faktisk også, at denne her lovgivning lige præcis sikrer os det redskab i bypolitikken, som vi har brug for for at sikre en mangfoldighed i vores byer. Og vi dæmmer op for den udsivning af små specialbutikker, som nogle byer jo er præget af, og hvor det i for høj grad er de store forretninger, der kommer ind på strøgene. Og det kan man jo så sige at de i virkeligheden har gjort også med de nugældende regler. Der er jo et marked, der fungerer.

Men her er der faktisk en mulighed for, at vi kan dæmme op for den udsivning af små butikker, som giver farve, og som giver kolorit på bylivet. Det lægger jeg i hvert fald selv meget vægt på i den her lovgivning. Netop det gør, at vi har været optaget af at give den sikkerhed og tryghed til de små butiksejere, som også deres egen organisation har været optaget af. Deres egen organisation har om denne her lovgivning sagt: Vi har den sikkerhed, som vi har brug for. Vi vil selvfølgelig være opmærksom på og følge området fremover. Det vil vi jo stort set alle sammen, også os, der lovgiver. Hvordan virker det i praksis?

Så jeg vil godt sige tak til de partier, som har spillet positivt med. Jeg er glad for, vil jeg godt sige til Venstres ordfører, at han har befundet sig i baronens seng. Om det så har været i vågen eller i sovende tilstand, skal jeg ikke kunne sige. Men i hvert fald gælder det for os, der laver lovgivning her, og det kan jeg også se på hr. Jens Hald, at vi gør det i vågen tilstand, og vi gør det med den sikkerhed som er baggrunden for vores positive medspil i det her, netop at

der er en balance i det, og at der er en tryghed for de små butiksejere. Det har vi lagt megen vægt på. Så tak for de positive bemærkninger.

Jeg er ked af, at SF og Enhedslisten så bastant har valgt skræmmebilledet. Jeg kan håbe på, at man under udvalgsarbejdet kommer på lidt bedre tanker, når man måske får læst forslaget en ekstra gang igennem, får snakket med nogle af dem i sit bagland, som måske har nogle små butikker. Så kan man måske få en fornemmelse af, at virkeligheden ikke er så sort og så mørk, som man foretrækker at male den.

(Kort bemærkning).

Egil Møller (DF):

I min ordførelse roste jeg regeringen, fordi man nu er med til at liberalisere denne lovgivning, og i ministerens svartale for et øjeblik siden blev det bl.a. nævnt, at Socialdemokratiet også ønsker mere liv i byerne og derfor et varieret udbud af forretninger. Jeg vil da godt lige spørge ministeren, om det så ikke også kunne være en god idé at liberalisere lukkeloven. Så skaber vi jo automatisk mere liv i byerne døgn rundt. Så jeg forventer selvfølgelig, at jeg kan hjælpe by- og boligministeren med at skabe sådanne forhold.

Formanden:

Nu er det ikke lukkeloven, der er til debat for øjeblikket – det kommer senere i dag.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Hansen (SF):

Jeg vil da godt kvittere over for boligministeren ved at sige, at vi også har bemærket, at der har været en dialog, og at der også er sket forbedringer. Det er klart. Men alligevel står vi i en situation, hvor vi næsten kan anvende to ord og sige: Den ene oplever det her som en drøm, og den anden kan nok opleve det som lidt af et mareridt. Vi er i hvert fald to partier, der sådan har fornemmelsen af, at det her måske er lidt af et mareridt, men det får vise sig.

Jeg går ud fra, at når vi kommer til udvalgsbehandlingen, kommer vi til at gå mere i clinch med hinanden om de konkrete ting. Jeg forstod på by- og boligministeren, at vi i hvert fald har én fælles interesse, og det er for den svage part i denne sag. Det er vores indgang til det her, at vi godt vil være med til sikre den svage part. Man kan være svag på to måder. Man kan være svag, fordi man ikke har viden, og det er jo egentlig det letteste at overkomme. Men det,